

**Дніпровський державний аграрно-
економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти**

МАТЕРІАЛИ

**8-ї Науково-практичної інтернет-конференції
з міжнародною участю**

**«Розвиток форм і методів
сучасного менеджменту в умовах
глобалізації»**

Том 1

**02-06 листопада 2020 року
м. Дніпро**

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації: Матеріали 8-ї Наук.-практ. Інтернет-конф. – Дніпро, 2-6.11.2020: тези доповідей (Том 1). – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2020. – 140 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 584 від 01.11.19

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту.

Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

Матеріали збірника подаються в авторській редакції та друкуються мовою оригіналу.

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат та інших відомостей несуть автори публікацій.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2020
© ДДАЕУ, 2020

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Циганков Д. Інституціональне середовище розвитку фермерських господарств як об'єкт державного впливу	74
Шпортюк Н. Застосування інноваційних моделей корпоративного розвитку аграрного сектору економіки	77
Шпортюк Г., Макаренко А. Еволюція територіальної громади в Україні	81

ЕКОНОМІКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ КООПЕРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Гулик Т., Забігай В. Щодо методики обґрунтування ефективності заходів	85
Гулик Т., Чупахін О. Сутність потенціалу підприємства	89

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Боліла С. Роль закладу вищої освіти для економічного розвитку регіону	95
Онойченко І. Формування позитивного іміджу освітнього закладу як важлива складова менеджменту	100
Орлата В. Моніторинг якості знань учнів	103
Прокопенко Д. Управління кадрами закладу освіти	107
Пухова У. Фінансова діяльність закладу освіти	111
Репета Я. Управління інформаційним забезпеченням закладу освіти	114

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

Ахновська І. Зарубіжний досвід юридичної організації сімейної форми здобуття освіти	118
Липкань С. Розвиток лідерства в сучасному закладі освіти	122
Петровська М. Імідж педагога – головний фактор позитивного іміджу закладу освіти	126
Прядка-Іщенко А. Співвідношення лідерства та керівництва в роботі керівника ЗЗСО	131

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

РОЛЬ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

С. БОЛІЛА, к.с.-г.н., доцент

**ДВНЗ « Херсонський державний аграрний університет»,
м. Херсон**

Хотілося б зазначити, що у 21-му сторіччі в умовах громадянського суспільства освіта і наука є пріоритетними галузями кожної держави, це засвідчують зміни, що мають загальноцивілізаційний характер. Перехід від індустріального виробництва до науково-інформаційних технологій, який здійснюють найбільш розвинені держави, є головною передумовою їх успіху, запорукою їх конкурентоспроможності в сучасному і майбутньому світі. В умовах становлення гуманістично-ноосферної постіндустріальної цивілізації нашій країні треба спиратися саме на стратегію інноваційного прориву, що може забезпечити високі темпи зростання та соціального розвитку суспільства. Слід враховувати що за цієї стратегії усе залежить від рівня розвитку особистості, її самодостатності, інтелектуалізації нації, вміння кожної людини працювати по-новому, її здатності до інсайту, до генерування нових ідей. І одне з важливих завдань освіти це залучення молоді до науки, інноваційної діяльності, розвиток творчих здібностей студентства. А якщо згадати П. Друкера, то він виокремлював сім сфер аналізу, які є джерелами інноваційних ідей, серед яких він особливо відзначав: нові

знання, здобуті науковим і практичним шляхом. Таким чином, отримуючи нові знання, аналізуючи певні явища, здобувачі вищої освіти розвивають творчі здібності, мають можливість залучитися до інноваційної та наукової діяльності. І сприяти цим процесам на сьогодні можуть заклади вищої освіти, як своєрідна ланка, що поєднає між собою науку і виробництво та створить можливості для розвитку регіонів та забезпечить робочі місця для молоді.

До формування цієї систем можна підійти з позиції кластерного підходу. Як вважають фахівці, кластери є своєрідним комплексом підприємств, дослідницьких центрів, наукових установ, освітніх закладів, органів державного управління, профспілок, громадських організацій тощо, пов'язаних технологічним ланцюжком, такими що доповнюють один одного, здатні забезпечити регіону значні переваги та можливості [1-3]. Очевидною перевагою є можливість для бізнесу, влади та навчально-освітніх закладів спільно працювати над зміцненням економіки для промислового та аграрного розвитку регіону. Враховуючи важливість сучасного університету, як своєрідного наукового центру, для активізації інноваційних процесів, досить актуальним на сьогодні є дослідження його ролі для формування та впровадження кластерної моделі регіонального розвитку, в тому числі і аграрного сектору економіки.

Зарубіжний і вітчизняний досвід свідчить, що співробітництво підприємств регіонального аграрного сектору в межах кластерів сприяє появі потужного локального синергетичного ефекту від ефективної взаємодії в трикутнику «держава-наука-бізнес», завдяки чому інноваційний проект від ідеї до реалізації проходить за максимально короткий проміжок часу. В той же час створення й розвиток кластерів стримують: низький рівень узгодженості дій різних ланок агропромислового виробництва; недостатня розвиненість територіальних кооперативних структур; занадто тривале виконання,

недовиконання, а то й невиконання окремих пунктів, розділів планів і програм різного рівня щодо соціально - економічного розвитку територій.

Практика розв'язання даних проблем бачиться у впровадженні нових виробничих систем на регіональному рівні. Особливо важливим в даному напрямку є формування ринку праці, нових робочих місць у регіонах.

На думку науковців, для створення кластеру необхідні такі умови: ініціатива, інновація, інформація, інтеграція, інтерес. Як показала світова практика, в якості інноваційних центрів до кластерних утворень можуть залучатися університети або групи науково-дослідних установ. Так, наприклад, для розвитку аграрного сектору економіки регіону активним прихильником створення агропромислового кластеру може виступити аграрний університет, якщо він має достатній для інноваційного центру потенціал, щоб здійснювати наукове забезпечення функціонування кластеру. Кластерний підхід забезпечить ряд переваг для економіки регіону, а саме: завдяки залученню до виробництва підприємств різної величини та різних форм власності вдасться досягти поєднання спеціалізації виробництва, з одного боку, та гнучкості цього процесу - з іншого; кластери дозволять нарощувати обсяги виробництва і надання послуг, завдяки цьому використати ефект «кривої досвіду» та зменшити витрати на виготовлення одиниці продукції та надання послуг; кластерна організація виробництва забезпечить ширше використання інноваційних технологій; взаємодія підприємств у межах кластерів дозволить посилювати процеси спеціалізації і розподілу праці, розширювати між фірмові потоки ідей та використовувати інноваційний потенціал більшої кількості працівників; розширення обсягів діяльності дозволить створювати нові робочі місця та посилювати соціальну відповідальність бізнесу; спрямованість багатьох підприємств на виробництво одного виду продукту (наприклад, для аграрного сектору - сільськогосподарської продукції) та фокусування на певних видах послуг

(наприклад, рекреаційних) дозволить ефективніше використовувати місцеві природні ресурси регіону.

Територіальні науково-освітні інноваційні кластери у своїй основі повинні стати стабільними системами підготовки та перепідготовки фахівців, поширення нових знань, технології, продукції, стати ефективною інноваційно-технологічною мережею, що формує і використовує спільну науково-освітню та виробничу базу.

Робота з розробки програми кластерної політики регіону передбачає:

- виявлення й моніторинг ситуації в процесі формування кластерів на територіальному рівні, зокрема виявлення оптимальної структури кластера, територіальної локалізації його окремих ланок, здійснення аналітичних досліджень перспектив розвитку кластера, його конкурентності на зовнішніх ринках, оцінка впливу кластера на соціальну сферу;

- формування комунікаційних площадок для потенційних учасників територіальних кластерів, у тому числі за рахунок їх інтеграції в процесі розробки й обговорення стратегій регіонального розвитку, запозичення досвіду формування кластерної політики інших регіонів;

- сприяння консолідації учасників кластера (зокрема через асоціативні форми), реалізація програм сприяння виходу підприємств кластера на зовнішні ринки, проведення спільних маркетингових досліджень та рекламних заходів, реалізація освітньої політики, погодженої з основними представниками майбутнього кластера, забезпечення можливості комунікації й кооперації підприємств й освітніх установ;

- створення інституціонального середовища й інформаційно-комунікаційної інфраструктури для розвитку територіальних виробничих кластерів.

Формування кластерів має здійснюватися на основі об'єктивних конкурентних переваг регіону з врахуванням їхніх можливих змін у перспективі.

Для реалізації впровадження кластерної моделі розвитку регіону необхідно отримати відповідну підтримку з боку місцевої влади, яка включає такі заходи :

- прийняття на рівні місцевої влади науково обґрунтованого рішення щодо загальних напрямків діяльності створюваних кластерів;
- відбір суб'єктів кластеру (громадських, наукових, освітніх та бізнес-структур) за певними критеріями; контроль за виконанням рішень місцевих органів державної влади;
- залучення всіх учасників кластеру до прийняття програм їх діяльності та прийняття управлінських рішень;
- координація діяльності усіх учасників кластеру.

Таким чином, впровадження кластерних мереж за участю закладів вищої освіти, як наукових інноваційних центрів, у сферу аграрного сектору регіону дозволить вирішити економічні й соціальні проблеми територіального розвитку, буде сприяти раціональному використанню ресурсів та забезпечить економічне зростання в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Васильєва Н.К. Математичні моделі інноваційного розвитку в аграрній економіці: [монографія]. Дніпропетровськ: РВВ ДДПУ, 2007. 348 с.
2. Войтаренко В.М. Концепція кластеру як шлях до відродження виробництва на регіональному рівні. *Економіст*. 2000. №1.С. 29-31.
3. Чужиков В. Кластери як об'єкт державного регулювання. *Вісник УПДУ*. 2001.№4.С.160-167.